

การลักลอบค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ

ในบทที่ 2 นี้จะได้ศึกษาถึงการลักลอบค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ เพื่อให้ได้ทราบถึงการลำเลียงขนส่งยาเสพติดจากแหล่งผลิตไปสู่ประเทศต่าง ๆ ที่เป็นแหล่งตลาดของยาเสพติดโดยการดำเนินการขององค์กรอาชญากรรมกลุ่มต่าง ๆ ในทวีปอเมริกาและเอเชีย

เมื่อพิจารณาตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทแล้วจะพบความหมายของคำว่า การลักลอบค้ายาเสพติดได้เนื่องจากมาตรา 1 (๓) ของอนุสัญญาดังกล่าวซึ่งบัญญัติว่า "การลักลอบค้า" หมายถึง การกระทำผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 3 วรรคหนึ่งและวรรคสองของอนุสัญญานี้ ซึ่งมีสาระสำคัญว่า ¹

1. แต่ละภาคีจะต้องนำมาใช้ ซึ่งมาตรการตามที่จำเป็นเพื่อบัญญัติให้การกระทำซึ่งได้กระทำโดยเจตนาดังต่อไปนี้ เป็นความผิดอาญาตามกฎหมายภายในของตน

---

¹ United Nations Convention Against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances, Article 1. (E/CONF. 82/15)

(ก) (1) การทำขึ้น ผลิต สกัด ประุง เสนอให้ เสนอขาย จำหน่าย ขายส่งมอบไม่ว่าจะตามเงื่อนไขใด เป็นนายหน้าจัดส่ง จัดส่งผ่านแดนขนส่ง นำเข้าหรือส่งออก ซึ่งยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทใด ๆ อันขัดต่อบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา ค.ศ. 1961 อนุสัญญา ค.ศ. 1961 ที่ได้รับการแก้ไข หรืออนุสัญญา ค.ศ. 1971

(2) การเพาะปลูกพืชฝิ่น ต้นโคคา หรือพืชกัญชาเพื่อวัตถุประสงค์ในการผลิตยาเสพติดที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา ค.ศ. 1961 และอนุสัญญา ค.ศ. 1961 ที่ได้รับการแก้ไข

(3) การครอบครองหรือซื้อยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ไม่ว่าชนิดใด โดยมีจุดประสงค์เพื่อกระทำการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ใน (1) ข้างต้น

(4) การผลิต ขนส่งหรือจำหน่ายอุปกรณ์ วัสดุ หรือสารตามที่ระบุไว้ในบัญชี I และบัญชี II โดยรู้ว่าจะมีการใช้สิ่งเหล่านั้นในการหรือเพื่อการเพาะปลูก การทำขึ้นหรือการผลิตยาเสพติดและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่ผิดกฎหมาย

(5) การจัดให้มี จัดการหรือให้เงินสนับสนุนการกระทำความผิดใด ๆ ที่ระบุไว้ใน (1), (2), (3) หรือ (4) ข้างต้น

(ข) (1) การแปรสภาพหรือโอนทรัพย์สินโดยรู้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวได้มาจากกระทำความผิดเดียวหรือหลายความผิดที่บัญญัติไว้ตามอนุวรรค (ก) ของวรรคนี้ หรือได้มาจากการมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดเดียว หรือหลายความผิดดังกล่าวโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปกปิดหรืออำพรางแหล่งกำเนิดซึ่งผิดกฎหมายของทรัพย์สินหรือเพื่อช่วยเหลือบุคคลใดๆซึ่งเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดเดียวหรือหลายความผิดดังกล่าวให้หลบเลี่ยงผลตามกฎหมายอันเกิดจากการกระทำของตน

(2) การปกปิดหรืออำพรางลักษณะอันแท้จริงแห่งที่มาสถานที่ตั้ง การจำหน่าย การเคลื่อนย้ายสิทธิที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินหรือกรรมสิทธิ์ใน ทรัพย์สินโดยรู้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวได้มาจากการกระทำความผิดเดียวหรือ หลายความผิดที่บัญญัติไว้ตามอนุวรรค (ก) ของวรรคนี้ หรือที่ได้มาจากการมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดเดียวหรือมีหลายความผิดดังกล่าว

(ค) ภายใต้หลักการแห่งรัฐธรรมนูญและแนวคิดพื้นฐานของระบบกฎหมาย ของภาคีนั้น

(1) การได้มา การครอบครองหรือการใช้ทรัพย์สิน โดยในขณะที่ ทรัพย์สินนั้นรู้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวได้มาจากการกระทำความผิดเดียวหรือ หลายความผิดที่บัญญัติไว้ตามอนุวรรค (ก) ของวรรคนี้ หรือได้มาจากการ มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดเดียวหรือหลายความผิดดังกล่าว

(2) การครอบครองอุปกรณ์หรือวัสดุ หรือสารที่ระบุไว้ในบัญชี 1 และบัญชี 2 โดยรู้ว่ามีการใช้หรือจะมีการใช้สิ่งดังกล่าวในการหรือเพื่อ เพาะปลูก การทำขึ้น หรือการผลิตยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และ ประสาทที่ผิดกฎหมาย

(3) การยุยงหรือชักจูงบุคคลอื่นโดยเปิดเผยไม่ว่าโดยวิธีการใดๆ ให้กระทำความผิดที่บัญญัติไว้ตามข้อนี้ หรือให้บุคคลอื่นใช้ยาเสพติดหรือวัตถุ ที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทโดยผิดกฎหมาย

(4) การมีส่วนร่วม การมีส่วนเกี่ยวข้อง หรือการสมคบกันกระทำ พยายามกระทำและช่วยเหลือ ยุยงสนับสนุนให้ความสะดวกและให้คำปรึกษา แนะนำในการกระทำความผิดใด ๆ ที่บัญญัติไว้ตามข้อนี้

2. ภายใต้หลักการแห่งรัฐธรรมนูญและแนวคิดพื้นฐานของระบบกฎหมายภายในของภาคนั้นแต่ละภาคจะต้องรับเอามาตรการที่อาจจำเป็นเพื่อบัญญัติให้การครอบครอง ชื่อหรือเพาะปลูกยาเสพติดหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทเพื่อเสพเป็นการส่วนตัวอันขัดต่อบทบัญญัติแห่งอนุสัญญา ค.ศ. 1961 อนุสัญญา ค.ศ. 1961 ที่ได้รับการแก้ไข หรืออนุสัญญา ค.ศ. 1971 เมื่อได้กระทำโดยเจตนาเป็นความผิดอาญาตามกฎหมายภายในของตน

จากบทบัญญัติตามอนุสัญญานี้หมายความว่า การป้องกันปราบปรามอย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นที่จะต้องให้ความหมายของการลักลอบค้าให้ให้ใจความมากที่สุดส่วนความหมายของ "ยาเสพติด" นั้น อนุสัญญานี้ได้ให้นิยามความหมายไว้ในมาตรา 1 (n) ว่ายาเสพติด หมายถึง วัตถุใด ๆ ที่ได้จากธรรมชาติหรือจากการสังเคราะห์ตามที่ได้ระบุไว้ในตารางที่ 1 และ 2 ท้ายอนุสัญญาว่าด้วยยาเสพติด ค.ศ. 1961 และตามที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพิธีสารแก้ไขอนุสัญญาว่าด้วยยาเสพติด ค.ศ. 1972 ²

เมื่อรวมความหมายของนิยามคำว่า การลักลอบค้ายาเสพติดระหว่างประเทศตามบทบัญญัติอนุสัญญานี้แล้วจึงไม่อาจให้นิยามของความหมายได้อย่างสิ้นและกะทัดรัด แต่ถ้าหากพิจารณาจากอารัมภบทหรือความมุ่งหมายของอนุสัญญานี้ซึ่งมีกำหนดว่า

การลักลอบค้ายาเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทได้แทรกซึมเข้าไปในกลุ่มสังคมต่าง ๆ ที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากข้อเท็จจริงในหลายภูมิภาคของโลกนั้นได้ตกเป็นตลาดบริโภคอย่างแท้จริง

² Ibid.

การลักลอบค้ายาเสพติดมีความเกี่ยวพันกับการกระทำขององค์การ
อาชญากรรมที่มุ่งทำลายเศรษฐกิจ เสรีภาพ ความมั่นคงและอธิปไตยของ
ประเทศต่าง ๆ

ยอมรับว่าการลักลอบค้ายาเสพติดนั้นเป็นอาชญากรรมระหว่างประเทศ
ซึ่งจำต้องให้ความสำคัญในการปราบปรามอย่างเร่งด่วนที่สุด³

จากความมุ่งหมายของอนุสัญญานี้ได้บ่งบอกว่าการลักลอบค้ายาเสพติด
และวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทโดยมีความเกี่ยวพันกับการกระทำขององค์การ
อาชญากรรม ซึ่งมุ่งทำลายเศรษฐกิจ เสรีภาพและความมั่นคงของประชาคมระหว่าง
ประเทศ

ดังนั้น การแก้ไขปัญหานี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความ
ร่วมมือระหว่างประเทศโดยการร่วมกันปราบปรามองค์การอาชญากรรมทั้งในระดับ
ประเทศและระหว่างประเทศให้หมดสิ้นไป สิ่งที่จะต้องทำการศึกษาวิเคราะห์
ต่อไปก็คือองค์การอาชญากรรมมีวิวัฒนาการ รูปแบบของโครงสร้างอย่างไรถึงได้มี
ความสามารถประกอบอาชญากรรมให้แพร่ระบาดไปทั่วภูมิภาคของโลก ทั้งนี้เพื่อ
ประกอบความเข้าใจพื้นฐานของการศึกษาอนุสัญญาฯ ซึ่งจะได้ศึกษาโดยละเอียด
ในบทที่ 4

³ Ibid., p. 1.

อาชญากรรมเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมมนุษย์มาตั้งแต่โบราณกาล ในปัจจุบันปัญหาอาชญากรรมก็มีได้ลดน้อยลงหากแต่แทรกซึมและครอบงำเศรษฐกิจและการเมืองด้วยวิธีการหลากหลาย อาชญากรรมได้ก่อตั้งขึ้นเป็นองค์กรซึ่งไม่ใช่เป็นเพียงกลุ่มของอาชญากรรม แต่เป็นการประกอบกิจการซึ่งมีหัวหน้าบังคับบัญชา เพื่อผลประโยชน์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและแผ่ขยายการประกอบอาชญากรรมไปในประเทศภาคพื้นเอเชียแปซิฟิกตลอดจนทวีปยุโรปและอเมริกา จึงอาจกล่าวได้ว่า อาชญากรรมได้กลายเป็นปัญหาระหว่างประเทศ ซึ่งต้องการความร่วมมือในด้านกฎหมายทั้งกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายภายในที่จะต้องคิดค้นมาตรการใหม่ ๆ เพื่อต่อต้านอาชญากรรม ⁴

1. องค์กรอาชญากรรม

1.1 ความหมายขององค์กรอาชญากรรม

องค์กรอาชญากรรมแตกต่างจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นตามท้องถนนโดยธรรมชาติของความเป็นจริงที่ว่าองค์กรอาชญากรรมนั้นก่อตัวขึ้นเป็นองค์กร ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจว่าองค์กรอาชญากรรมก่อตัวขึ้นอย่างไร และเหตุใดจึงต้องก่อตัวขึ้นเป็นองค์กรอาชญากรรม และองค์กรอาชญากรรมนั้นมีโครงสร้างอย่างไร

---

⁴ ปิยะพันธุ์ สารากรบริรักษ์, "การกำหนดความผิดอาญาฐานเกี่ยวกับการฟอกเงิน" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534) หน้า 6-7.

นักอาชญาวิทยาใช้คำว่า "องค์กรอาชญากรรม" โดยหมายถึงอาชญากรอาชีพ และชี้ให้เห็นถึงโครงสร้างภายในที่มีการติดต่ออันระหว่างกลุ่มของอาชญากรรมที่มีส่วนร่วมในผลประโยชน์เดียวกัน^๕

ในอีกความหมายหนึ่ง "องค์กรอาชญากรรม" หมายถึง การรวมกันของอาชญากรรมหลายอย่าง ซึ่งมีโครงสร้างของการทำงานที่สลับซับซ้อนโดยมีการติดต่อประสานงานกัน และกิจกรรมสำคัญขององค์กรอาชญากรรม คือ การสนองความต้องการสินค้าและบริการที่ผิดกฎหมาย เช่น การพนัน การค้าประเวณี การค้ายาเสพติดและรูปแบบอื่นของการบริการแก่ลูกค้า ซึ่งก็คือประชาชนจำนวนมาก องค์กรอาชญากรรมแต่ละรายตัวเข้าไปเกี่ยวข้องกับควบคุมในธุรกิจที่ต้องตามกฎหมายและในสหพันธกรรมกร ซึ่งรวมทั้งมีวิธีการที่ผิดกฎหมายเข้าไปแทรกในธุรกิจเหล่านั้นด้วย เช่น การผูกขาด การเลียงภาษี การข่มขู่ ลัทธิผู้ก่อการร้าย ทั้งนี้เพื่อจะทำรายได้ให้มากที่สุด และในการที่จะดำเนินการต่าง ๆ ให้ลุล่วงไปจากการขัดขวางของเจ้าหน้าที่ของรัฐ องค์กรอาชญากรรมจึงดำรงอยู่ได้โดยใช้การให้สินบนแก่เจ้าพนักงานด้วย เพื่อให้รอดพ้นเงื้อมมือของกฎหมาย และองค์กรอาชญากรรมยังรวมถึงการโอนเงินที่ผิดกฎหมายจำนวนมากไปใช้ดำเนินการในธุรกิจที่ชอบด้วยกฎหมายและไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อที่จะเพิ่มพูนอำนาจขององค์กรอาชญากรรมโดยการเข้าควบคุมระบบเศรษฐกิจ โดยการปั่นราคาหุ้นให้สูงหรือต่ำ โดยการลงทุนอุตสาหกรรม นอกจากนั้นเงินจำนวนมากมหาศาลขององค์กรอาชญากรรมยังใช้จ่ายวานให้ข้าบุคคลที่องค์กรอาชญากรรมไม่พึงประสงค์ หรือได้รับจ้างมาอีกต่อหนึ่ง และใช้ในการลงทุนธุรกิจโดยปราศจากคู่แข่งชั้น

^๕ เรื่องเดียวกัน, หน้า 6.

และการบังคับใช้กฎหมายจากเจ้าหน้าที่รัฐ⁶

Richard Quinney ได้ให้คำจำกัดความขององค์กรอาชญากรรมว่า องค์กรอาชญากรรมเป็นการร่วมมือกันสมคบกระทำความผิดอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะได้รับเงินและอำนาจโดยปราศจากการค้ำประกันถึงกฎหมายโดยการใช้ประโยชน์จากเศรษฐกิจและกำลังประทุษร้าย การคอร์ปชั่นของภาครัฐบาล และเอกชนในลักษณะที่ครอบคลุมของระบบการค้าเสรี⁷

กองบัญชาการสอบสวนของสหรัฐอเมริกา (Federal Bureau of investigation หรือเรียกว่า FBI และกระทรวงยุติธรรม (The Department of Justice) ให้คำจำกัดความว่าองค์กรอาชญากรรมรวมถึงกลุ่มบุคคลใด ๆ ซึ่งได้กระทำความผิดละเมิดกฎหมายอาญาเพื่อแสวงหาประโยชน์และอำนาจโดยการขู่บังคับเอาเงิน และเมื่อได้รับแล้วก็จะทำการยักย้ายถ่ายเทเงินนั้น⁸

---

⁶ President's Commission on Law Enforcement and Administration of Justice, Organized Crime in law 273.8, Volume 1.ed. Skoinck (Berkeley: University of California, 1978), p. 71.

⁷ Richard Quinney, Criminology, Brown University, Second Edition Little Brown and Company, Boston, Toronto, 1979, p. 203.

⁸ Frank E. Hagan, Introduction to Criminology Theories Methods and Criminal Behavior, Nelson-Hall Chicago, 1989, p. 315.

Professor Mark M. Stavsky ให้ความหมายขององค์กรอาชญากรรมในสหรัฐอเมริกา ว่ามีอยู่ 2 แบบ แบบแรก เห็นว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับองค์กรชนิดหนึ่งที่เรียกว่า มาเฟีย (Mafia) ในสหรัฐอเมริกาและเห็นว่าไม่มีความเกี่ยวข้องกับประเทศอื่นเพราะเป็นเรื่องเกิดขึ้นเฉพาะกรณี ส่วนแบบที่สอง เห็นว่าเป็นความหมายที่เป็นปรากฏการณ์ของสังคมที่จะเกิดขึ้นในสังคมที่มีชนส่วนน้อยเป็นกลุ่มก้อนที่พยายามเข้าสู่ความสำเร็จทางธุรกิจด้วยวิธีการที่ผิดกฎหมาย^{๑๐}

Mafia เป็นคำย่อมาจาก "Morte alla Francia Italia ancla" (Death to the French is Italy's cry)^{1๐} เป็นกลุ่มที่รับเชื้อสายมาจาก Sicilian ในอิตาลีเกิดมาจากการสิ้นสุดของระบอบ feudalism ค.ศ. 1812-1838 และการพัฒนาระบอบ Capitalism Mafia เป็นกลุ่มเคลื่อนไหวทางสังคมเพื่อหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจ, การพนันเสี่ยงโชค, การค้าประเวณี, เกือบทุกชนิดของธุรกิจที่ถูกกฎหมายและอำนาจการเมืองมีความสัมพันธ์แบบระบบอุปถัมภ์ มีการสั่งงานเป็นเครือข่ายของแก๊งค์ (gangs) หรือ "ครอบครัว" (families) Mafia (Cosa Nostra) นี้ มีอยู่ที่สหรัฐอเมริกาและประเทศต่าง ๆ

^{๑๐} รายงานสรุปการประชุมปฏิบัติการวิจัยอาชญากรรมทางธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2530, หน้า 4.

^{1๐} Denny F. Pace, Jimmie C. Styles, Organized Crime : Concepts and Control, Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, New Jersey, 1975, p. 17.

อย่างไรก็ดีความหมายขององค์กรอาชญากรรมนี้ ไม่รวมถึงการก่อการร้าย (Terrorism) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองแม้ขบวนการก่อการร้ายจะมีลักษณะของการดำเนินงานและการบังคับบัญชาที่คล้ายคลึงกับ Organized Crime ก็ตาม ¹¹

ปกติแล้วองค์กรอาชญากรรมนี้มักจะเป็นอาชญากรรมทางธุรกิจด้วยคือเป็นองค์กรในรูปแบบของการรวม คือ ขององค์การขนาดใหญ่ระหว่างผู้กระทำผิดจำนวนมากเช่น การปั่นหุ้น, การกว้านซื้อหุ้น, การจ่ายดอกเบี้ยแชร์ในอัตราสูง แต่ในลักษณะนี้มิได้หมายความว่า องค์กรอาชญากรรมทุกประเภทจะเป็นอาชญากรรมทางธุรกิจ กล่าวคือมีองค์กรอาชญากรรมบางประเภทเท่านั้นที่มีลักษณะเป็นองค์กรอาชญากรรมทางธุรกิจทั้งนี้เนื่องจากลักษณะสำคัญขององค์กรอาชญากรรมทางธุรกิจคือความเสียหายที่เกิดขึ้นจะเกี่ยวข้องกับด้านการเศรษฐกิจเท่านั้น ไม่ว่าความเสียหายนั้นจะเกิดแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือสถาบันทางการเงินแห่งหนึ่งหรือหลายแห่งหรือระบบเศรษฐกิจของประเทศ ¹²

โดยสรุปแล้ว องค์กรอาชญากรรมนั้น หมายถึง องค์กรที่ประกอบโดยมีสมาชิกจำนวนหนึ่งมีหัวหน้าใหญ่คอยบงการสั่งงานลูกน้องมีการแบ่งงานกันทำเป็นเครือข่ายระดับสูงไปยังระดับล่าง มีการควบคุมและวางระเบียบในการ

¹¹ National Advisory Committee on Criminal Justice, "Organized Crime", Report of the Task Force on Organized Crime, 1987, p. 7-8.

¹² Ibid., p. 8.

บังคับบัญชาสมาชิก และถ้าสมาชิกผู้ใดฝ่าฝืนมักจะได้รับโทษสถานหนัก ซึ่งบ่อยครั้งถึงแก่ชีวิตมีลักษณะเก็บความลับได้ดีมาก ลูกน้องสามารถรับผิดแทนหัวหน้า โดยตายแทนได้มักเป็นองค์การอาชญากรรมทางธุรกิจด้วย ทำให้เกิดการคอร์รับชั่นทางภาคเอกชนและรัฐบาลมีการประกอบกิจการที่ผิดกฎหมายหลายอย่าง เช่น การค้าประเวณี, การพนันเสี่ยงโชค และการค้ายาเสพติดที่ผิดกฎหมาย เป็นต้น กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือการค้ายาเสพติดเป็นเพียงกิจกรรมที่ผิดกฎหมายอย่างหนึ่งขององค์การอาชญากรรมเท่านั้น ต่อไปจะได้ศึกษาถึงโครงสร้างขององค์การอาชญากรรม ซึ่งจะทำให้เห็นเครือข่าย หรือการดำเนินงานขององค์กรเด่นยิ่งขึ้น

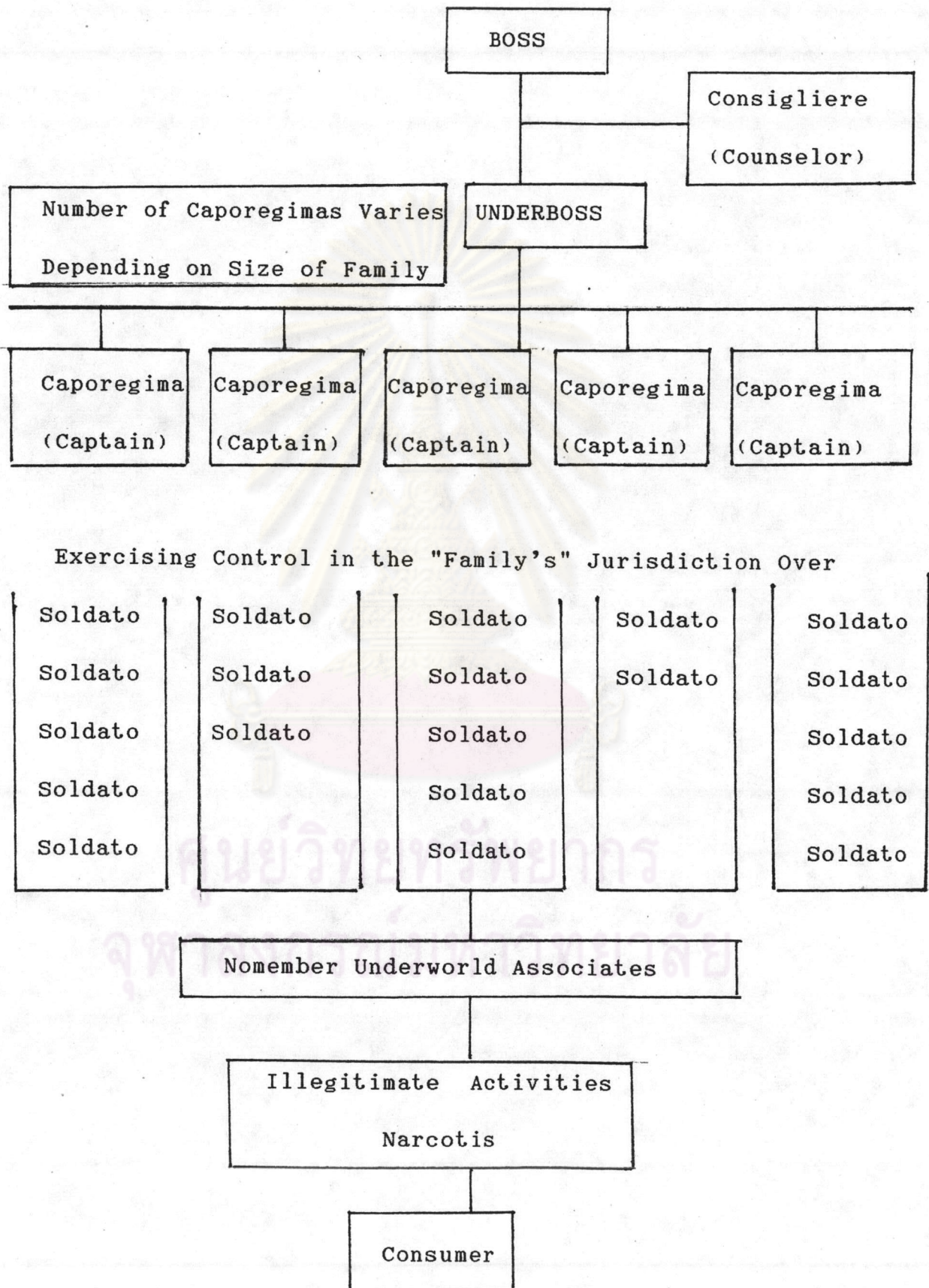
การบังคับบัญชาขององค์การอาชญากรรมนั้น หัวหน้าขององค์กรจะหลีกเลี่ยงการติดต่อโดยตรงกับผู้ร่วมงาน แต่จะมีผู้ช่วยซึ่งเป็นผู้รับคำสั่ง ข้อมูลจากหัวหน้าผ่านไปยังผู้ลงมือทำงาน ซึ่งผู้ลงมือทำงานที่แท้จริงไม่มีขั้นตอนของการตัดสินใจ หรือได้รับอำนาจใด ๆ จากหัวหน้า

ตัวอย่างโครงสร้างขององค์การอาชญากรรมใน New York ซึ่งมีระดับการปกครองและการบังคับบัญชา

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

FIGURE 2.1 Internal Structure of La Cosa Nostra Families

1.2 โครงสร้างขององค์กรอาชญากรรม

องค์กรอาชญากรรมเป็นกลุ่มชนซึ่งประสานงานกันและควบคุมกันโดยกฎของตนเป็นที่รวบรวมของอาชญากรซึ่งทำงานภายใต้โครงสร้างที่ซับซ้อนกฎที่ใช้บังคับเข้มงวดและวิธีการบังคับบัญชาเป็นความลับ กิจกรรมขององค์กรจะไม่ใช้การกระทำที่รุนแรงในจับพลันโดยไม่คาดหวังถึงผลที่จะได้รับแต่จะเป็นกิจกรรมที่เป็นผลมาจากการสมคบกันโดยยากแก่การสืบสวนต่อเนื่องกันไปเป็นเวลาหลายปี มีวัตถุประสงค์ที่จะควบคุมกิจการทั้งปวงที่จะทำกำไรมหาศาล

สาระสำคัญขององค์กรอาชญากรรมคือ กิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการในบริการและสินค้าที่ผิดกฎหมาย และรวมถึงการประกอบกิจกรรมในธุรกิจที่ถูกกฎหมาย

ผลกระทบขององค์กรอาชญากรรมที่มีต่อเอกชน จะไม่ใช่กระทบโดยตรงแต่เป็นผลกระทบโดยทางอ้อม

กิจกรรมองค์กรอาชญากรรมที่เห็นได้ชัดคือ การค้าเฮโรอีน การขายเฮโรอีนก็เช่นเดียวกับธุรกิจสิ่งสินค้าเข้า ขายส่ง-ขายปลีก การส่งมอบเฮโรอีนกันเป็นทอด ๆ นี้มีเครือข่ายความรับผิดชอบที่ลัดหล่นกันเป็นชั้น ๆ นี้มีอยู่ประมาณสี่หรือห้าระดับระหว่างผู้ส่งสินค้าเข้าจนถึงผู้ขายปลีกในท้องถนนและต่อเนื่องกันไป ฉะนั้นหากการบังคับใช้กฎหมายมุ่งเฉพาะการกระทำผิดอาญาแทนที่จะมุ่งตรงไปยังองค์กรอาชญากรรม ก็จะสามารถลงโทษได้แต่เฉพาะสมาชิกในระดับล่างสุดขององค์กรอาชญากรรม ซึ่งกระทำความผิดที่มองเห็นได้ชัดเจนเท่านั้นโดยยังไม่อาจจัดองค์กรอาชญากรรมให้หมดสิ้นไปได้

องค์กรจะเรียกว่าเป็น Family ประกอบไปด้วยหัวหน้าองค์กร อาชญากรรมคือ "Boss" ซึ่งเป็นผู้ออกคำสั่งและได้รับกำไรจากการประกอบ กิจกรรม ระดับรองลงมา คือ "Underboss" ซึ่งเป็นผู้ช่วยในการรับคำสั่งและ ข้อมูลจาก "Boss" บุคคลที่อยู่ในระดับเดียวกับ "Underboss" คือ "Consigliere" ซึ่งติดต่อกับกลุ่มผู้ร่วมงานที่เป็นระดับปฏิบัติการ และ "Consigliere" จะเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ระดับปฏิบัติการต่ำกว่าระดับ "Underboss" คือ "Caporegime" ซึ่งเป็นผู้ติดต่อระหว่างบุคคลระดับสูง กับบุคคลระดับล่างสุด แต่ไม่มีอำนาจให้คำแนะนำหรือตัดสินใจ "Caporegime" เปรียบเสมือนหัวหน้าหน่วยหรือผู้จัดการฝ่ายชายซึ่งจะมีผู้ทำงานภายใต้การควบคุม ของตน ระดับต่ำสุดขององค์กรคือ "Soldato" หรือ "Soldiers" ซึ่งจะ ติดต่อธุรกิจที่ผิดกฎหมายด้วยตนเองแต่แบ่งส่วนกำไรให้แก่องค์กรเป็นการตอบแทน สิทธิที่ได้รับในการติดต่อกับ "Soldiers" จะเป็นกลุ่มคนทำงานที่แท้จริง ซึ่ง อาจไม่ใช่สมาชิกขององค์กร บุคคลเหล่านี้จะเป็นผู้ขายเฮโรอีนตามท้องถนนหรือ ทำงานในธุรกิจที่ถูกต้องตามกฎหมาย

เมื่อได้รับทราบถึงความหมายและโครงสร้างขององค์กรอาชญากรรม แล้ว สิ่งที่เราควรจะศึกษาต่อไปก็คือ องค์กรอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจริงในประชาคม ระหว่างประเทศมีวิวัฒนาการความเป็นมาอย่างไร โดยจะกล่าวอ้างถึงองค์กร อาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกาและในเอเชียเป็นกรณีตัวอย่างเนื่องจากมี

ความเกี่ยวข้องกันในปัญหาการลักลอบค้ายาเสพติดระหว่างประเทศอย่างมาก¹³
 โดยองค์กรอาชญากรรมในเอเชียจะลักลอบขนยาเสพติดจากแหล่งผลิตไปสู่ตลาด
 บริโภคในอเมริกาโดยส่งผ่านองค์กรอาชญากรรมในอเมริกา

1.3 องค์กรอาชญากรรมในประเทศสหรัฐอเมริกา

องค์กรอาชญากรรมในสหรัฐอเมริกานั้น โดยปกติเป็นการกระทำผิด
 ของคนที่มีความรู้ การศึกษา รวมกลุ่มกับกระทำผิด เช่น การค้าของเถื่อน
 ยาเสพติด การพนัน การขู่กรรโชก การค้าประเวณี ฯลฯ มีกฎหมายที่วิธีการ
 ดำเนินงานขององค์กร มีการรักษาวินัยอย่างเคร่งครัด ปกติจะไม่ใช้วิธีประจัน
 หน้ากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ และวิธีการดำเนินงานนั้นอาจเปลี่ยนแปลงหรือยืดหยุ่น
 ได้เสมอสามารถดำเนินการได้ทั่วประเทศ รวมทั้งต่างประเทศ เช่นกลุ่มมาเฟีย
 ต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความรู้ในทางกฎหมายและการ
 ต่อสู้คดีนั้นได้รับการช่วยเหลือของทนายความบางคนในสหรัฐอเมริกา ซึ่งจะให้
 การช่วยเหลือตั้งแต่การวางแผนการประกอบอาชญากรรมและขั้นตอนการดำเนิน
 งานอย่างมีระบบ และยุ่งยากซับซ้อนยากแก่การหาพยานหลักฐานเพื่อหลีกเลี่ยง
 กฎหมายมิให้ถูกจับกุมในกรณีที่มาชิกขององค์กรถูกจับกุมก็จะช่วยเหลือตั้งแต่ชั้น

¹³ President's Commission on Law Enforcement and
 Administration of Justice, Organized Crime, in Crime in
 America Perspective and Delinquent Behavior, ed. Bruce J.
 Cohen, 2 Printing, Itaseb, Illinois: F.E. Peacock, 1971.
 p. 100.

ตำรวจ อัยการและผู้พิพากษาจนกระทั่งมีเสียงตำหนิว่า "เนติบัณฑิตยสภา" ของสหรัฐอเมริกาได้ละเลยไม่สนใจติดตามความประพฤติและการลงโทษทนายความที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณเท่าที่ควร

สำหรับอิทธิพลทางการเมืองนั้น องค์การอาชญากรรมในสหรัฐอเมริกาจะหาทางเข้าไปมีอิทธิพลทั้งในระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติ โดยการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนทางด้านค่าใช้จ่ายและการช่วยเหลือ เมื่อสามารถเข้าครอบงำนักการเมืองได้แล้ว ก็จะใช้อิทธิพลในการ "ลอบบี้" นักการเมืองในการตรากฎหมายที่มีผลดีหรือมีผลร้ายต่อองค์กร การซื้อสิทธิพิเศษเช่น ค่าขอใบอนุญาตประกอบการต่างๆ เช่น สุรา การทำสัญญาในระดับท้องถิ่น เช่น การขนขยะ รถพยาบาล รวมทั้งการสร้างแรงกดดันทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ เช่น การกำหนดนโยบายในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ที่จะให้ยืดหยุ่นหรือเข้มงวดเพียงใด รวมทั้งสนับสนุนทางการเมืองบางคน เช่น โดยการให้เงินเพื่อประกอบธุรกิจ

สำหรับการสร้างอิทธิพลเหนือตำรวจ ก็เพื่อให้ช่วยเหลือสนับสนุนนักการเมืองบางคนที่องค์การให้การสนับสนุน การเลือกบังคับใช้กฎหมายในบางกรณี หรือบังคับใช้กฎหมายหนักเบาตามความต้องการ

ให้การอุดหนุนผู้พิพากษาและอัยการ ในเรื่องการหาเสียงเพื่อให้ได้รับเลือกเป็นผู้พิพากษาหรืออัยการและช่วยเหลือพวกตน เช่น เพื่อให้ผู้พิพากษาคัดสินคดีตามที่ต้องการหรือให้พักการลงโทษอภัยโทษพวกตนรวมทั้งสามารถเลือกศาลที่จะพิจารณาคดีได้ด้วย

มีข้อสังเกตว่า การที่กลุ่มอาชญากรรมสามารถครอบงำอัยการและ
 ผู้พิพากษาบางส่วนได้นี้ ก็เนื่องจากวิธีการดำรงตำแหน่งโดยการเลือกตั้งได้เปิด
 ช่องให้และเป็นตัวอย่างที่ดี สำหรับเรื่องนี้ จึงขอนามากล่าวโดยสรุป กล่าวคือ
 การดำรงตำแหน่งของผู้พิพากษาในสหรัฐอเมริกาทั้งการ "เลือกตั้ง" และ
 "แต่งตั้ง" เช่น ผู้พิพากษาศาลสูงสุดสหรัฐฯ ซึ่งปัจจุบันมี 9 คน (วินิจฉัยด้วย
 คะแนนเสียงข้างมาก 5 ต่อ 4 หรือที่เรียกว่า (One-man decision) ซึ่ง
 ประธานาธิบดีเสนอชื่อโดยความเห็นชอบของสภาเซเนต ส่วนผู้พิพากษาของมลรัฐ
 นั้นส่วนใหญ่ใช้วิธีเลือกตั้งโดยประชาชนและอยู่ในตำแหน่งตามระยะเวลาที่กำหนด
 มี 3 มลรัฐใช้วิธีการแต่งตั้ง ส่วนแคลิฟอร์เนียและมิสซูรีใช้วิธีเลือกตั้งและแต่งตั้ง
 ผสมกัน ¹⁴ การเลือกตั้งจึงเป็นโอกาสให้องค์กรอาชญากรรมในสหรัฐอเมริกา
 เข้ามามีบทบาทในกระบวนการยุติธรรมได้ ผลที่ตามมาก็คือการขยายอิทธิพลของ
 องค์การไปได้อย่างกว้างขวาง และเป็นสาเหตุที่ทำให้การปราบปรามองค์กร
 อาชญากรรมเป็นไปด้วยความยากลำบากดังที่ปรากฏอยู่ในประเทศสหรัฐอเมริกา
 ทุกวันนี้

1.4 องค์กรอาชญากรรมในเอเชีย ¹⁵

เอเชียก็ประสบกับปัญหาองค์กรอาชญากรรม ไม่น้อยไปกว่าสหรัฐ

¹⁴ Denney F. Pace & Jummie C. Styles, Organized
 Crimed Concepts and Control, p. 26-44.

¹⁵ รายละเอียดเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมในเอเชียนี้ บทกถุหมาย
 อยู่ในหนังสือ "Reader's digest" เรื่อง "Organized Crime" ฉบับ
 เดือน มกราคม ค.ศ. 1986. หน้า 17-24.

อเมริกา ลาตินอเมริกา และประเทศภาคพื้นยุโรป องค์การอาชีพกรรมในเอเชีย
นี้ปรากฏขึ้นในหลายประเทศเช่น ไต้หวัน ฮองกง ญี่ปุ่น ไทย ฯลฯ และได้แพร่
ขยายไประดับนานาชาติทั้งในกลุ่มประเทศเอเชียด้วยกันและขยายไปยังสหรัฐ
อเมริกา เช่นกรณี "แกงฮากูซ่า" ของญี่ปุ่น

ดังนั้น เพื่อให้ทราบสถานการณ์ลึกลับค้ายาเสพติดในประเทศไทยจึง
ควรศึกษาเรื่องราวขององค์การอาชีพกรรมในเอเชีย เพื่อให้เห็นเครือข่ายการ
ดำเนินการซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีขึ้นในประเทศไทย โดยขอเริ่มจากองค์การ
อาชีพกรรมในไต้หวัน ซึ่งมีแกงอาชีพกรรมที่เก่าแก่เรียกว่า "สหภาพไม้ไผ่"
(Bamboo Union) มีความชำนาญในด้านการข่มขู่รีดไถเป็นพิเศษ แกงไม้ไผ่ได้
เริ่มเข้าไปปฏิบัติการปล้นในฮ่องกง แล้วนับเป็นส่วนหนึ่งของอาชีพกรรมที่กำลัง
มุ่งมาสู่เอเชีย ซึ่งการดำเนินงานทั่วไปของแกงอันธพาลทั้งหลายมีความก้าวหน้า
มากขึ้น โดยอาศัยวิธีการติดต่อสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ระดับสูงของหน่วยราชการ
ต่าง ๆ การนำการเมืองมาปะปนกับอาชีพกรรมดังกล่าวนี้ว่าเป็นอุปสรรค
ขั้นแรกของการบังคับใช้กฎหมายของบ้านเมืองในขณะที่การเคลื่อนไหวของแกง
อันธพาลหลายกลุ่มกำลังจะมีลักษณะเป็นการร่วมมือในระดับนานาชาติ

ที่สิงคโปร์พบว่ามีหลายแกงสามารถทำการปลอมผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
จนมีกำไรมากมาย เช่น การผลิตยาปลอมโดยใช้เครื่องจักรที่ทันสมัยแต่ยังขาด
ความปลอดภัยการผลิตเทปคาสเซ็ทปลอมและตัดเสียงดนตรีโดยละเมิดสิทธิลิขสิทธิ์
จำนวนประมาณ 40 ล้านตลับในแต่ละปีซึ่งสามารถทำเงินได้ไม่ต่ำกว่า 50 ล้าน
เหรียญสหรัฐ

ส่วนในฮ่องกง เชื่อกันว่าแกงอาชีพกรรมต่าง ๆ เป็นผู้อยู่เบื้องหลัง

กลุ่มที่ผลิตเครื่องคอมพิวเตอร์ปลอมยี่ห้อ IBM และ APPLE เป็นต้นมา นอกจากนี้
 นี้องค์กรอาชญากรรมต่างๆ ยังได้สืบคลานเข้าไปสู่การค้าเนื้องานที่ถูกกฎหมาย
 โดยเริ่มจากการซื้อที่ดินเพื่อเก็งกำไรทางการค้าด้วย

แก๊งอาชญากรรมที่มีอิทธิพลที่สุดของฮ่องกง ญี่ปุ่น และไต้หวัน ได้เริ่ม
 รวมตัวอย่างเป็นปีกแผ่นและร่วมปฏิบัติการแผ่ขยายไปตามเมืองใหญ่ๆ อย่างกว้าง
 ขวางและเมื่อไม่นานนี้เจ้าหน้าที่หน่วยสืบราชการลับของสหรัฐอเมริกา (FBI) และ
 สำนักงานปราบปรามยาเสพติด (The Drug Inforcement Administration
 เรียกว่า DEA) ได้พบหลักฐานแสดงว่าแก๊งอาชญากรรมของเอเชียบางแก๊งได้มี
 การร่วมมือกับพวกมาเฟีย ซึ่งเป็นองค์กรอาชญากรรมที่ได้กล่าวถึงแล้วในข้างต้น

ในญี่ปุ่นมีแก๊งอาชญากรรมที่รู้จักกันดี ชื่อแก๊ง "ยาคุซ่า" (Yakuza)
 สมาชิกของยาคุซ่าจะมีรอยสักเต็มตัวเป็นที่เห็นได้ชัด ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์และ
 ความก้าวหน้ามาให้ตามความเชื่อถือของกลุ่ม

นอกจากยาคุซ่าแล้ว ยังมีกลุ่มอื่น ๆ อีก เช่น กลุ่ม "ยามากูชิ-งุมิ"
 (The Yamaguchi-gumi) และกลุ่ม "อิชิวา-ไก" (The ichiwa-kai)
 กลุ่มเหล่านี้เป็นตัวจักรสำคัญของการเพิ่มจำนวนยาเสพติดในญี่ปุ่น และยังเป็น
 ขบวนการนำหญิงจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เข้าไปยังญี่ปุ่น เพื่อบังคับให้เป็น
 โสเภณี การให้กู้ยืมเงินโดยเก็บดอกเบี้ยเกินอัตราและยังทำการเรียกค่าคุ้มครอง
 จากบริษัทใหญ่ ๆ ด้วย

สำหรับแก๊งยาคุซ่า สมาชิกของแก๊งจะออกปฏิบัติการด้วยความรอบคอบ
 โดยการสวมสูทที่หรูหรา และมีเครื่องหมายของแก๊งติดที่ข้อมือทักในบางโอกาส

พวกเขาที่จะออกแถลงการณ์แจกจ่ายให้กับหนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ และในอดีตสมาชิกของแก๊งก็ได้แทรกซึมเข้าไปสร้างความผูกพันกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนไว้อย่างใกล้ชิด

แก๊งยาสูบก็เหมือนกับกลุ่มอาชญากรรมอื่น ๆ ในเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การอาชญากรรมของจีนตรงที่ต่างมีกำเนิดมาเมื่อหลายศตวรรษที่แล้ว แก๊งยาสูบเริ่มมาจากกลุ่มนักเลงหัวไม้และนักการพนันคำว่า "ยาสูบ" ถ้าแปลตามตัวอักษรหมายถึงเลข "8-9-3" ซึ่งเป็นการรวมตัวเลขที่ทำให้เสียในการเล่นเต๋าส้มขก่อน และยังเป็นคำแสลงดั้งเดิมของคำว่า "ไร้ประโยชน์" (Unless) การบริหารงานในระหว่างพวกยาสูบด้วยกันเองต่างก็ยึดมั่นในกฎระเบียบที่เข้มงวดและเก่าแก่ซึ่งใช้กันมาหลายศตวรรษ

หัวหน้าของแก๊งยาสูบเป็นผู้ที่ต้องเคารพเชื่อฟังหากมีสมาชิกของแก๊งคนหนึ่งคนใดประพฤติผิดกฎระเบียบก็จะต้องทำการทรมานตนเองด้วยการตัดนิ้วมือตนเองและส่งกลับไปให้ญาติพี่น้อง หรือบางครั้งก็เก็บเข้าไว้ในขวดแอลกอฮอล์

สำหรับในประเทศจีนก็มีองค์การร่วมอาชญากรรมแห่งภูมิภาคจีน (The region's China Syndicates) ที่กำเนิดเมื่อศตวรรษที่ 17 ซึ่งเป็นสมัยที่มีการทำกบฏต่อราชวงศ์แมนจู พวกเขามีพิธีกรรมและรหัสลับเฉพาะกลุ่ม

แม้ว่ากลุ่มอันธพาลต่าง ๆ ในเอเชียจะไม่ได้รวมกันเป็นกลุ่มก้อนเสียทีเดียว เช่นในไต้หวัน มีประมาณ 600 แก๊ง และที่เหลือเป็นกลุ่มเล็กกลุ่มน้อยในญี่ปุ่นมีไม่ต่ำกว่า 2,000 แก๊ง เป็นต้น แต่ในอีกด้านหนึ่งความเกี่ยวกันอย่างเหนียวแน่นของแก๊งต่าง ๆ ที่มีอยู่ก็ยังคงเจริญเติบโตต่อไป

เจ้าหน้าที่ของสหรัฐอเมริกาต่างมีความห่วงใยในเหตุการณ์การลั้งไหลของยาเสพติดที่ผิดกฎหมายจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เข้าไปสู่สหรัฐอเมริกาที่เพิ่มขึ้น กล่าวกันว่าเฮโรอีนจำนวน เกือบ 60 % ของเฮโรอีนเปอร์เซ็นต์ที่ถูกลักลอบนำเข้าไปในสหรัฐอเมริกานั้นมาจากแก๊งชาวเอเชียที่มีผลประโยชน์ร่วมกันในเรื่องนี้ เจ้าหน้าที่ของสหรัฐอเมริกาในญี่ปุ่นคนหนึ่งกล่าวว่า "เราได้เริ่มพบสัมพันธภาพระหว่างกลุ่มขององค์กรร่วมอาชีพอาชญากรรมแล้ว และเราสามารถสะกดรอยตาม กลุ่มเหล่านั้นเข้าไปถึงไต้หวัน เกาหลีใต้ และฟิลิปปินส์" ¹⁶

รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ในเอเชียต่าง ๆ ก็ได้พยายามทำการปราบปรามแก๊งอาชญากรรมทั้งหลายอยู่เป็นระยะ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก๊งที่พัวพันในเรื่องลักลอบค้ายาเสพติด แต่แก๊งเหล่านั้นก็เปรียบเหมือนตัวไฮดร่า (Hydra) ที่เมื่อถูกตัดแขนไปแล้วมันก็สามารถสร้างชิ้นใหม่ทดแทนได้ทันทีเพราะแก๊งอาชญากรรมดังกล่าว สามารถทำการย้ายเงินจำนวนมากไปรอบโลกเพื่อใช้ในการปฏิบัติการต่าง ๆ โดยมีวิธีหลีกเลี่ยงการถูกตามจับด้วยความชำนาญ ประกอบกับสมาชิกของแก๊งเหล่านั้นยึดถือธรรมเนียมของกลุ่มในเรื่องความซื่อสัตย์จงรักภักดีและการนิยมเก็บความลับอย่างเหนียวแน่นจึงเป็นการยากที่จะปราบให้สิ้นซากได้

แก๊งอาชญากรรมในเอเชียก็มีธรรมเนียมประเพณีที่คล้ายกัน โดยเฉพาะในด้านการปกครอง ซึ่งบางครั้งก็ใช้วิธีรุนแรง บางครั้งก็ใช้วิธีสันติและยังคงรักษาระบบการปกครองแบบกึ่งมูลนายของตนไว้ขณะเดียวกันในปัจจุบันกลุ่ม

¹⁶ Ibia.

ต่าง ๆ มักจะคิดว่าพวกเขาเป็นเสมือนนักธุรกิจด้วย ดังเช่นกลุ่มสหภาพไม้ไผ่ (Bamboo Union) ของไต้หวัน มีการแบ่งออกเป็น 12 สาขา แต่ละสาขาก็จะควบคุมพื้นที่ต่างกันและต่างก็จะรายงานผลงานต่อ "ผู้บริหาร" ระดับสูงขึ้นไปตามลำดับชั้น

องค์การร่วมอาชีพการรมที่มีอิทธิพลมากที่สุดในเอเชียปัจจุบันประกอบด้วยแก๊งของฮ่องกง 3 กลุ่มคือ แก๊งซานยัดอน (The San Yee Don) ซึ่งมีสมาชิกจำนวน 16,000-17,000 คน แก๊งของพวก 14 K ซึ่งมีสมาชิกจำนวน 20,000 คน และแก๊งวูชิงวู (Wo Shing Wo) ซึ่งมีสมาชิกจำนวน 12,000 คน ร่วมกับแก๊งยามากูชิคูมิ (Yamaguchigumi) ซึ่งมีสมาชิกจำนวน 11,500 คน และสหภาพไม้ไผ่แห่งไต้หวัน (Taiwan's Bamboo Union)

ในความเป็นจริงแล้วประเทศต่าง ๆ ในเอเชียทุกประเทศก็ต้องเผชิญกับปัญหาการปราบปรามอาชญากรรมในรูปขององค์กรคล้ายกันกล่าวคือ ใน การปราบปรามอาชญากรรมในรูปแบบดังกล่าวต้องประสบกับอุปสรรคนานาประการ เช่นความผูกพันในเรื่องชาติพันธุ์ของสมาชิกแก๊งต่าง ๆ การเกรงกลัวต่อโทษที่ป่าเถื่อนโหดร้ายซึ่งจะได้รับเมื่อมีการเปิดเผยความลับ ความมีเล่ห์เหลี่ยมมากขึ้น ฯลฯ สิ่งเหล่านี้เป็นอุปสรรคที่ทำให้การตามจับอาชญากรรมนี้เป็นความยากลำบากมากขึ้น

กล่าวได้ว่าแม้รัฐบาลจะประสบความสำเร็จจากมาตรการต่าง ๆ ใน การปราบปรามอาชญากรรมแต่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของเอเชียทั้งหลาย ก็ยังคงต้องเผชิญหน้ากับอาชญากรรมซึ่งไม่มีที่สิ้นสุดเพราะว่าทราบได้ที่แก๊งต่าง ๆ ยังคงติดต่อกันอยู่ สมาชิกของแก๊งในเอเชียเหล่านั้นก็ยังคงอยู่เช่นกัน

1.5 ประวัติองค์กรอาชญากรรมในประเทศไทย

สำหรับประเทศไทยนั้น ได้เคยมีองค์กรอาชญากรรมมาช้านานแล้ว ตั้งแต่ระยะแรกของกรุงรัตนโกสินทร์ซึ่งคนไทยรู้จักกันในชื่อของ "อั้งยี่" อันเป็นองค์การลับที่ชาวจีนโพ้นทะเลที่อพยพเข้ามาอยู่ประเทศไทยได้ก่อตั้งขึ้น ต่อมาทางราชการได้ดำเนินการปราบปรามจนอาจกล่าวได้ว่าหมดสิ้นไปช้านานแล้วจนเกือบจะเลือนหายไปจากความทรงจำของคนไทย อย่างไรก็ตามประวัติประมวลกฎหมายอาญาในปัจจุบันยังบัญญัติเป็นความผิดอยู่¹⁷

เมื่อเปรียบเทียบการประกอบอาชญากรรมในประเทศไทยขององค์การอาชญากรรมในประเทศไทยกับองค์การอาชญากรรมในสหรัฐอเมริกาที่เราเรียกว่า "มาเฟีย" ซึ่งส่วนใหญ่มีเชื้อสายอิตาเลียน หรือ "แก๊งยาสูบ" ของญี่ปุ่นแล้ว มาเฟียมีลักษณะเป็นตระกูลอาชญากรรมโดยตรง มีการจัดระดับการปกครองปลูกฝังความคิด มีขนบธรรมเนียมประเพณี และมีกฎข้อบังคับอย่างเคร่งครัดหากละเมิดหรือทรยศก็จะมีการลงโทษถึงตาย เช่น "อัลคาโปน" หัวหน้าอาชญากรใหญ่ที่ชาวโลกรู้จักกันดีนิยมใช้ไม้เบสบอลทุบหัวสมุนที่กระทำผิดกฎขององค์การ หากมีคนกลุ่มอื่นมาฆ่าคนของตนก็มีการล้างแค้นทดแทนกันถึงที่สุด

---

¹⁷ มาตรา 201 บัญญัติว่า "ผู้เป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งปกปิดวิธีดำเนินการและมีความมุ่งหมายเพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นกระทำความผิดเป็นอั้งยี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี แต่ในทางปฏิบัติปัจจุบันเกือบไม่เคยนำมาตรานี้มาใช้กัน.

สำหรับการประกอบอาชีพการงานในประเทศไทยนั้น หากเราติดตามวิเคราะห์จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ตามสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่อด้านอื่น ๆ แล้วจะเห็นได้ว่าคดีอาชญากรรมที่ปรากฏขึ้นนั้นเป็นอาชญากรรมประเภทการปล้น ลักทรัพย์ ค้าของเถื่อน ค้าประเวณี หวยเถื่อน ฯลฯ ซึ่งไม่มีความสลับซับซ้อนแต่อย่างใด และมีลักษณะ "ต่างคนต่างทำ" อาจมีการรวมกลุ่มกันบ้างก็ในรูปแบบของแก๊งขนาด เล็กประมาณ 10 คน เช่นแถบรอยต่อจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง เป็นต้น

ผู้กระทำผิดกฎหมายที่มีอิทธิพลในระดับท้องถิ่นที่ถูกเรียกว่า "เฮี้ย" หรือ "เสี้ย" หรือถูกขนานนามว่า "เจ้าพ่อ" หรือ "เจ้าแม่" นั้น ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเหมือนบุคคลทั่วไปแม้จะมีกิจการหลายอย่าง เช่น ค้าไม้ ค้าข้าว ทำโรงแรม จัดสรรที่ดิน ฯลฯ โดยมีสาขาไปหลายจังหวัดทำให้ต้องมีลูกน้องผู้ร่วมทำธุรกิจซึ่งแต่ละคนจะได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากงานที่ได้ทำนั้น ลักษณะที่คงอยู่ร่วมกันแบบระบบอุปถัมภ์ในสังคมไทยนั้น ทำให้เกิดอิทธิพลหรือบารมีเฉพาะตัวขึ้นมาในท้องถิ่น การปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การปกครองท้องถิ่นที่ทำให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด, สมาชิกสภาเทศบาลนั้นเปิดโอกาสให้เจ้าพ่อเหล่านี้ใช้วิธีการสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งต่าง ๆ ซึ่งหากผู้ที่เจ้าพ่อสนับสนุนได้รับตำแหน่ง ก็จะอาศัยบารมีทางการเมืองนี้ทำให้เจ้าพ่อสามารถเข้าไปมีความสัมพันธ์กับข้าราชการระดับสูงในจังหวัดได้ โดยใช้ความเป็นนักธุรกิจบริจาคเงินหรือสิ่งของช่วยเหลือสาธารณกุศล หรือกิจการของทางราชการ แต่ผลประโยชน์ที่สำคัญคือเจ้าพ่อสามารถอาศัยกลไกของรัฐเป็นประโยชน์แก่ธุรกิจที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย ¹⁸

¹⁸ สมบัติ จันทรวงศ์, "เจ้าพ่อท้องถิ่นในเศรษฐกิจการเมืองไทย" สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ปีที่ 38 ฉบับที่ 26 (1-7 ธันวาคม 2534) : 23.

สำหรับธุรกิจประเภทที่ผิดกฎหมายนั้น ถ้าเป็นแถบชายฝั่งทะเลหรือชายแดน ก็มักเป็นการลักลอบขนสินค้าหนีภาษี ถ้าเป็นบริเวณที่มีการทำเหมืองแร่ ก็อาจมีการค้าแร่เถื่อน สำหรับทางจังหวัดแถบชายฝั่งทะเลตะวันออกของไทย พบว่ามีอาชญากรรมเกี่ยวกับยาเสพติดแถบบริเวณเมืองพัทยา¹⁹ เป็นต้น แม้ว่า จะมีเจ้าพ่อบางส่วนที่สามารถพัฒนาตนเองให้เป็นนักธุรกิจโดยชอบด้วยกฎหมาย (แม้ว่าอาจจะต้องเป็นธุรกิจที่ต้องอาศัยอภิสิทธิ์หรือการผูกขาดอยู่) แต่ก็มีเจ้าพ่ออีกหลายคนที่ยังดำเนินธุรกิจผิดกฎหมายควบคู่กับธุรกิจที่ชอบด้วยกฎหมายตราบเท่า ที่ยังสามารถประสานประโยชน์กับเจ้าหน้าที่ของรัฐได้²⁰

ในขณะเดียวกันกับที่อิทธิพลของเจ้าพ่อมีอยู่ในจังหวัดรอบนอกของเมืองหลวง ปัญหาช่องโหว่ในสถานอุดมศึกษาย่านหัวหมาก ซึ่งได้กลายมาเป็นแก๊งมาเฟียในยุคปัจจุบัน²¹ นับตั้งแต่ปี 2514 จนถึงปี 2535 มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้กลายมาเป็นดินแดนค้ายาเสพติด, บุหรี่เถื่อน, การพนัน, การทุจริตทางวิชาการ เป็นต้น ฯลฯ จากการที่มีข่าวฆาตกรรมปรากฏอยู่เนือง ๆ โดยเฉพาะกรณีตำรวจสันติบาลถูกยิงตายที่หอพักหน้ารามคำแหง เมื่อหน่วยเฉพาะกิจของกรมตำรวจจับกุมแก๊งที่เกี่ยวพันกับอาชญากรรมยาเสพติด (กัญชา เฮโรอีน และฝิ่น) คือ แก๊งไอ้หนูผี, แก๊งไอ้หน้าบาก, เล็ก ฝันเหลือง รายงานของ

¹⁹ ____ . ผู้เชี่ยวชาญด้านปราบปรามยาเสพติด, สถานทูตออสเตรเลีย, สัมภาษณ์, 9 ธันวาคม 2534.

²⁰ สมบัติ จันทรวงศ์, เรื่องเดียวกัน.

²¹ ____ , "ผ่ามาเฟียรามคำแหง" สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, ปีที่ 38 ฉบับที่ 29 (22-28 ธันวาคม 2534) : หน้า 23.

ตำรวจยังระบุงการมีส่วนในการค้ายาเสพติดของบังหลังรามและมาเฟีย แก๊งใหม่ ที่เรียกกันว่ามาเฟียหน้าหยก ซึ่งมีการผสมผสานกับมาเฟียกลุ่มอื่น และแบ่งสรรผลประโยชน์กันเป็นอย่างดี เนื่องจากบุคคลในแก๊งมาเฟียเหล่านี้เป็นบุคคลที่เคยเป็นนักศึกษามาก่อนประกอบกับการทุจริตคอร์รัปชั่นของเจ้าหน้าที่ราชการในมหาวิทยาลัยบางคน และการที่ได้รับความคุ้มครองจากบุคคลในเครื่องแบบจึงทำให้แก๊งมาเฟียเหล่านี้มีรายได้จากการค้ายาเสพติดและกิจการขายข้อสอบ ²²

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนอกจากปัญหาซับซ้อนของแก๊งมาเฟียเหล่านี้แล้ว ประเทศไทยกำลังเผชิญปัญหาขบวนการอั้งยี่ยุคใหม่ ²³ นับตั้งแต่เหตุการณ์เสียชีวิตของนายตำรวจโดยฝีมือของคนในแก๊ง หลิง คิงสง จากใต้หวันซึ่งลักลอบเข้าเมืองไทยผิดกฎหมาย ซึ่งคนจีนจากสาธารณรัฐประชาชนจีนที่ต้องการเดินทางไปยังอเมริกาใช้ประเทศไทยเป็นทางผ่าน แต่การที่เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองกวัดขันมากจึงทำให้ไม่สามารถออกนอกประเทศไทยได้จึงเป็นปัญหาของอั้งยี่ที่ก่ออาชญากรรมต่าง ๆ อยู่ในขณะนี้ ถ้าหากผู้รักษากฎหมายไม่รีบทำการปราบปรามให้หมดสิ้นก็จะพัฒนาไปเป็นองค์กรอาชญากรรม ซึ่งยากแก่การปราบปรามได้

2. องค์กรอาชญากรรมกับการลักลอบค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ

การลักลอบค้าและขนส่งยาเสพติดเป็นหนทางไปสู่ความเป็นมหาเศรษฐี

²² เรื่องเดียวกัน, หน้า 23.

²³ จตุพล ยอดวงศ์พะเนา, "เปิดอาณาจักรอั้งยี่ยุคใหม่ เส้นทางเครือข่าย มังกรเงินบุกไทย" มติชนสุดสัปดาห์ ปีที่ 2 ฉบับที่ 604 (20 มีนาคม 2535): หน้า 29-30.

ของอาชญากรของโลกในทุกวันนี้ ความต้องการของผู้ติดยาเสพติดมีจำนวนมาก และผลกำไรก็มหาศาลซึ่งในปัจจุบันนี้มีองค์กรอาชญากรรมหลายองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดระหว่างประเทศในที่นี่จะกล่าวตั้งแต่องค์กรอาชญากรรมได้เริ่มเข้ามามีบทบาทในการลักลอบค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ

2.1 การลักลอบค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ

จากการที่ได้กล่าวถึงองค์กรอาชญากรรมที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการลักลอบค้ายาเสพติดระหว่างประเทศมาแล้ว ในส่วนต่อไปนี้จะได้กล่าวถึงการลักลอบขนส่งยาเสพติด เส้นทางลำเลียงไปสู่แหล่งตลาดประเทศผู้บริโภครวมถึงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ขององค์กรอาชญากรรมกลุ่มต่าง ๆ ที่อาศัยเครือข่าย ดำเนินการลักลอบค้ายาเสพติดร่วมกัน

เริ่มจากการลักลอบขนส่งโคเคน ประเทศโคลัมเบียเป็นแหล่งผลิตและจำหน่ายที่สำคัญดำเนินการโดย "Colombian mafias" โดยขนส่งผ่านชายแดนตะวันออกเฉียงใต้ของเม็กซิโก และแถบแคริบเบียน เพื่อไปยังตลาดอเมริกาเหนือ โดยส่งไปในห้องเก็บสินค้าของเครื่องบินปะปนกับอาหารทะเล, ผลไม้, ดอกไม้²⁴ โคเคนและน้ำยาโคเคนถูกนำเข้าไปใน Andian Region โดยทางเครื่องบิน ในเปรูมีการขนส่งน้ำยาโคเคนไปยังโรงงานขนาดใหญ่บริเวณ

---

²⁴ National Drug Intelligence Estimate 1990 with trend indicators through 1992, The Drug Enforcement Directorate, Royal Canadian Mounted Police, Head quarters, Ottawa (PAD 364), p. 4.

ที่เรียกว่า "Amazon Trapezium" (Peru-Colombia-Brazil frontier region) โดยอาศัยแม่น้ำภายในประเทศเป็นเส้นทางขนส่งน้ำยาโคเคนไปยังโรงงานผลิตโคเคน โคเคนเข้าสู่บราซิลโดยการขนส่งทางอากาศ, ทางเรือผ่านแม่น้ำอะเมซอนออกสู่เมืองท่า เช่น วิโอเดอ จาเนโร Manaus, Recife, Sao Paulo และ Belem โดยมีกลุ่มผู้ค้าบราซิลติดต่อสัมพันธ์กับองค์กรอาชญากรรมโคลัมเบีย²⁵ โคเคนนี้จะถูกส่งไปสหรัฐอเมริกาโดยใช้สายการบินจากโคลัมเบียผ่านเม็กซิโก โดยผู้ค้ายาเสพติดชาวโคลัมเบียร่วมมือกับองค์กรอาชญากรรมเม็กซิโก โดยขนส่งทางสายการบิน, ทางเรือ, เรือบรรทุกน้ำมัน, รถราง และรถยนต์ส่วนตัว ขบวนการขนส่งโคเคน โคลัมเบีย-เม็กซิโก-สหรัฐนี้ดำเนินการโดยผู้ค้าโคเคนทางโคลัมเบียที่เรียกว่า "Mexican trampoline" สำหรับผู้ค้ายาเสพติดชาวจาไมก้า อาศัยความชำนาญในด้านภูมิศาสตร์ขนส่งยาเสพติด โดยกลุ่มชาวท้องถิ่นที่เรียกว่า "higgler" โดยรับโคเคนมาจากอเมริกากลางจำหน่ายในรูปของ Crack ให้แก่นักท่องเที่ยวโดยซุกซ่อนในกระเป๋าถืออาศัยความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับจาไมก้าแก๊งซึ่งควบคุมการค้า "crack" ในแถบบริเวณภาคตะวันออกของสหรัฐอเมริกา ส่วนตลาดโคเคนในเมืองโตรอนโต มอนทรีออลและแวนคูเวอร์ ถูกควบคุมโดยกลุ่มองค์กรอาชญากรรมโคลัมเบีย²⁶ ซึ่งแต่เดิมตลาดค้าโคเคนเป็นของแก๊งวัยรุ่นละตินอเมริกา ปริมาณโคเคนจากแคริบเบียนเข้าสู่แคนาดาเพิ่มขึ้นโดยผ่านเส้นทางการขนส่ง South American-Caribbean-Canada โดยใช้สายการบินของแคนาดาในยุโรปผู้ขนส่งยาเสพติดมักใช้การขนส่งทางเรือและทางสายการบินโดยบรรจุโคเคนในกล่องใส่น้ำผลไม้

²⁵ Ibid., p. 35.

²⁶ Ibid., p. 36.

ผ่านเข้าไปสู่ ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ เยอรมันตะวันตก เกรทบริเตน ในญี่ปุ่น
 ยาสเฟตติดจากเปรูและโคลัมเบียเข้าสู่ญี่ปุ่นโดยใช้เส้นทางเดินเรือในมหาสมุทร
 แปซิฟิก ²⁷

จะเห็นได้ว่าการลักลอบค้าโคเคนในอเมริกาใต้นั้น ดำเนินการโดย
 องค์การอาชญากรรมโคลัมเบีย, Mexican trampoline, higgler ร่วมกับ
 จากไมก้าแก๊ง, องค์การอาชญากรรมเม็กซิกันร่วมกับชาวโคลัมเบีย มีการขนส่ง
 โคเคนออกสู่ประเทศต่าง ๆ ทั้งยุโรป, อเมริกา, เอเชีย

สำหรับเฮโรอินที่ผลิตจาก The Golden Greacent region ใน
 ปากีสถานบริเวณที่ปลูกฝิ่นคือ Bajaur, Mohmand, Khyber และ Orakzai
 มีโรงงานแปรรูปฝิ่นเป็นเฮโรอิน จำนวน 200 แห่ง เฮโรอินที่ผลิตได้ถูกขนส่ง
 โดยใช้รถราง, อูฐ, ลา และแรงงานคน และนำส่งทางเรือไปยัง Peshawar
 ผ่านจังหวัดชายแดนทางตะวันตกเฉียงเหนือและทางตะวันตกของ Baluchistan
 ไปยังชายแดนอัฟกัน (Afghan) ยาสเฟตติดออกจากปากีสถานทางบกโดยผ่าน
 อิหร่านและอินเดียทางอากาศโดยผ่านทาง Gulf states ไปยังยุโรปและ
 อเมริกาเหนือ ส่วนการขนส่งทางทะเลออกจากเมืองท่า Harachi และ
 Baluchistan ²⁸ อินเดียเป็นประตูเปิดสู่ตลาดของฝิ่นที่ผลิตจากเอเชีย
 ตะวันตกเฉียงใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เฮโรอินเข้าสู่อินเดียโดยผ่าน
 ชายแดนรัฐทางเหนือของปันจาบ (Punjab, Rajasthan และ Delhi) ถูก

²⁷ Ibid., p. 4.

²⁸ Ibid., p. 19.

ขนส่งทางทะเลออกทางเมืองท่าของบอมเบย์และกัลกัตตา การขนส่งทางอากาศ จากกรุงนิวเดลีกระทำโดยกลุ่มองค์กรอาชญากรรม Nigerian Connection ซึ่งมีเครือข่ายรอบโลก ลักลอบนำเฮโรอีนเข้าสู่สหรัฐอเมริกา โดยวิธีการกลืน เฮโรอีน, บรรจุในถุงยางอนามัย, ใส่กระเป๋าลือและติดตามร่างกายประเทศตุรกี เป็นรัฐผ่านแดนของฝิ่นจาก Golden Crescent สู่ตลาดตะวันตก มอร์ฟินและ เฮโรอีน จะถูกขนส่งผ่านตะวันออกของตุรกีไปตามแนวชายแดนอิหร่านไปสู่ Van, Gaziantep, Diyarbakin และ Erzurum และถูกส่งทางเรือสู่อิสตันบูล (Istanbul) ผ่านไปสู่ยุโรปในขณะที่กลุ่มอาชญากรรมตุรกีขนส่งยาเสพติดทาง เรือจาก Golden Crescent ผ่านตุรกี, บุลกาเรีย, ยูโกสลาเวีย (เส้นทาง Balkon route) ไปสู่ตลาดยุโรป เฮโรอีนจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เข้าสู่ แคนาดาโดยองค์กรอาชญากรรมชาวเอเชียซึ่งเกี่ยวข้องกับ ethnic groups ส่วนเฮโรอีนจากตะวันตกเฉียงใต้เข้าสู่แคนาดาทางมอนทรีออล, โตรอนโต โดย ชาวอิหร่าน, ปากีสถาน, เลบานอน และองค์กรอาชญากรรมอิตาลี ²⁰

เช่นเดียวกับการลักลอบค้าโคเคนในอเมริกาใต้การลักลอบค้าเฮโรอีน ที่ผลิตจาก The Golden Crescent region ก็ดำเนินการโดยองค์กร อาชญากรรมเช่นกัน องค์กรอาชญากรรมเหล่านั้นคือ Nigerian Connection, องค์กรอาชญากรรมตุรกี, องค์กรอาชญากรรมชาวเอเชียและองค์กรอาชญากรรม อิตาลี

การค้าสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด สารเคมีที่ถูกกฎหมายและ

²⁰ Ibid.

ผิดกฎหมายจำนวนมากถูกนำเข้า, ส่งออกอย่างผิดกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในยุโรป อเมริกาเหนือ และเอเชียตะวันออกเฉียง การผลิต Methamphetamine (MDMA) ในยุโรปนั้น ผู้จำหน่ายสารเคมี คือ ฟินแลนด์ เม็กซิโก กัวเตมาลา ส่วนโรงงานผลิตอยู่ในอังกฤษ , เยอรมันตะวันตก , เนเธอร์แลนด์ , ฝรั่งเศส, อิตาลี เพราะ MDMA ไม่ถูกควบคุมในบางประเทศ เช่น ยูโกสลาเวีย MDMA ที่ผลิตได้นี้จะถูกส่งไปยังยุโรปตะวันตกส่วนในเอเชียตะวันออกเฉียง แหล่งผลิต คือ เกาหลีใต้ , ไต้หวัน และฟิลิปปินส์ Lysergic acid diethylamide ผลิตในสหรัฐอเมริกา และถูกนำเข้ามาแคนาดาโดยอาศัยการขนส่งทางอากาศ anabolic steroids ที่ผลิตในยุโรปและสหรัฐอเมริกาแก๊งมอเตอร์ไซด์นอกกฎหมายในแคนาดา ก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับตลาดการค้ายาเสพติดประเภทนี้³⁰ ส่วนกัญชาจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ , เลบานอน , ปากีสถาน, อินเดีย, เนปาล ถูกนำส่งทางเรือไปสู่แหล่งต่าง ๆ ของโลก³¹

นั่นคือการใช้สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด และสารที่มีฤทธิ์ต่อจิต และประสาทนั้น มีการลักลอบค้ากันเนื่องจากบางประเทศสารเหล่านี้ยังไม่ได้ถูกควบคุม ส่วนแก๊งที่เกี่ยวข้องกับสารเสพติดประเภทนี้คือ แก๊งมอเตอร์ไซด์ในแคนาดา

จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น เป็นการลักลอบค้ายาเสพติดระหว่างประเทศขององค์กรอาชญากรรมต่าง ๆ ในแต่ละทวีป ต่อไปจะเป็นการศึกษาถึง

³⁰ Ibid., p. 46.

³¹ Ibid., p. 7.

การลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษในประเทศไทย ว่า จะมีลักษณะเช่นเดียวกับการลักลอบค้ายาเสพติดในทวีปอื่น ๆ หรือไม่ และมีการขนส่งลำเลียงยาเสพติดไปถึงมือผู้บริโภคร่างประเทศอย่างไร

2.2 การลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษในประเทศไทย

การลักลอบค้ายาเสพติดให้โทษในประเทศไทย

เฮโรอีนจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะถูกนำเข้าไปยังยุโรป, ทวีปอเมริกา และเอเชีย การขนส่งเฮโรอีนจากสามเหลี่ยมทองคำทำได้หลายทาง จากแหล่งผลิตมาเมืองใหญ่ด้วยท่าอากาศยาน หรือท่าเรือ โดยเฉพาะกรุงเทพฯ และฮ่องกง โดยผ่านจังหวัดเชียงใหม่ บางส่วนส่งผ่าน Tenasserim coast ในตะวันออกเฉียงใต้ของเมียนมาร์ นำลงเรือไปมาเลเซียและไปสู่สิงคโปร์ เฮโรอีนถูกส่งลงเรือไปฮ่องกง บนเรือหาปลาของไทย เป็นเฮโรอีนที่ผลิตจากสามเหลี่ยมทองคำและนำไปสู่ Sao Kung Region ในฮ่องกงจากประเทศไทย³²

ขบวนการขนส่งในฮ่องกงมีจำนวนมากและหลายรูปแบบ ส่วนมากเป็นชาวจีน ฮ่องกงหรือมาเลเซีย, สิงคโปร์หรืออเมริกา ชาวจีนฮ่องกงเข้าสู่ทาง

---

³² National Drug Intelligence Estimate 1990 with trend Indicators through 1992, The Drug Enforcement Directorate, Royal Canadian Mounted Police, Head quarters, Ottawa (PAD 364), p. 18.

เหนือของประเทศไทยในสามเหลี่ยมทองคำเพื่อซื้อเฮโรอีน มีการบรรจุหีบห่อ การจ่ายเงินมัดจำ จ่ายบนเรือส่วนที่เหลือจะจ่ายเมื่อส่งของเรียบร้อยแล้วผู้ผลิต ซึ่งอาจเป็น Sino-Thai หรือจีนฮ่องกง, จะเดินทางออกต่างประเทศเพื่อไป รับเงินที่เหลือได้รับชำระเต็มจำนวนโดยการจ่ายเงินสดตลาดค้ายาเสพติดกว้าง ไปทั่วโลก โดยผ่านองค์กร Triad และองค์การลับ Secret-Society³³ Connection

การใช้เฮโรอีนในประเทศไทย มีผู้ติดยาเสพติดประมาณ 500,000 คน³⁴ เจ้าหน้าที่ของไทยได้ตระหนักถึงปัญหาและอันตรายจากการใช้ยา, การ แพร่ระบาดของโรคเอดส์ โดยขณะนี้ประเทศไทยได้กระตุ้นให้ข้อมูลและความรู้ใน การป้องกันปัญหาอันเกิดจากการใช้ยาเสพติด

จะเห็นได้ว่า ประเทศไทยเป็นทั้งประเทศแหล่งผลิต (Production country) เป็นประเทศทางผ่าน (Transit Country) และเป็นประเทศผู้ใช้ ยาเสพติดด้วย (Consumer Country)³⁵

2.3 องค์กรอาชญากรรมในประเทศไทยกับการลักลอบค้ายาเสพติด ระหว่างประเทศ

ทวีปเอเชียเป็นพื้นที่ซึ่งมีการปลูกฝิ่นทั่วในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

³³ Ibid.

³⁴ Ibid.

³⁵ Ibid.

(อัฟกานิสถาน, ปากีสถาน, อิหร่าน) และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในบริเวณ
สามเหลี่ยมทองคำ (พม่า ไทย และ ลาว) ในบริเวณรอยต่อของประเทศไทย
พม่าและลาวนั้นภูมิประเทศเป็นป่าดงดิบซึ่งมีบริเวณพื้นที่มากกว่า 1,300 กิโลเมตร
ซึ่งใช้ในการปลูกฝิ่น ฝิ่นดิบจะถูกนำมาสังเคราะห์เป็นเฮโรอีนเพื่อส่งออกไปขาย
ในต่างประเทศการค้าเฮโรอีน ได้กลายมาเป็นธุรกิจชนิดหนึ่งเรียกว่า การค้า
ยาเสพติดระหว่างประเทศ ซึ่งมีขอบข่ายที่จะผลิตยาเสพติดวัตถุดิบคือ ฝิ่นและมี
โรงงานที่จะเปลี่ยนวัตถุดิบให้เป็นเฮโรอีนและนำเฮโรอีนที่ผลิตได้ส่งออกสู่ตลาด
โลกด้วยเหตุผลของความต้องการจะบริโภคเฮโรอีน การขนส่งยาเสพติดและ
กรรมวิธีในการผลิตทำให้การค้ายาเสพติดเป็นวงจรของการค้าระหว่างประเทศ³⁶

การค้าเฮโรอีนในประเทศไทย มีวิวัฒนาการมาจากการค้าฝิ่น โดย
Nationalist Chinese (Kuomintang หรือเรียกย่อว่า KMT) ส่วนเส้นทาง
ลำเลียงฝิ่นนั้น ลำเลียงฝิ่นตามเส้นทางธรรมชาติต่อมาในปี ค.ศ. 1953-1954
KMT อพยพออกจากประเทศพม่า แต่ KMT บางส่วนยังคงต่อสู้อยู่ในประเทศพม่า
และขยายบทบาทในการค้ายาเสพติดมากขึ้นโดย KMT ได้ขนส่งฝิ่นผ่านประเทศ
ไทย ต่อมาในปี ค.ศ. 1953 ได้มีกฎหมายห้ามการสูบฝิ่น การค้าฝิ่นจึงต้อง
กระทำอย่างลับ ๆ ซึ่ง KMT ก็ยังขนส่งฝิ่นเข้ามาในประเทศไทย จนกระทั่งใน
ปี ค.ศ. 1955 กิจกรรมขนส่งฝิ่นของ KMT จึงพังทลาย KMT ได้เคลื่อนย้ายเข้า
ไปในประเทศลาวที่บ้านขวาน (Ban Khwan) ในต้น ค.ศ. 1967 แต่กองทัพ

³⁶ ปิยะพันธ์ สารากรบริรักษ์, การกำหนดความผิดอาญาฐานเกี่ยวข้องกับ
ฟอกเงิน, (วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2534)

ประเทศลาวได้ขับไล่ KMT จนแตก และการค้าฝิ่นในประเทศลาวก็เริ่มขึ้น ต่อจากนั้นเมื่อเฮโรอีน No.4 เป็นที่ต้องการของผู้บริโภคมากขึ้น โรงงานผลิต เฮโรอีนที่ใหญ่ที่สุดบริเวณชายแดนลาวก็เพิ่มกำลังผลิตในปี ค.ศ. 1971 ใน ระหว่างค.ศ.1953-1971 การค้าเฮโรอีนในประเทศไทยผ่านจาก KMT ไปยัง พ่อค้าชาวจีน แต่เนื่องจากการค้าเฮโรอีนมิใช่การค้าสินค้าธรรมดาแต่มีขั้นตอน หลายขั้นตอนกว่าจะถึงมือผู้ซื้อ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมี "เจ้าพ่อ" ผู้ ควบคุมกลไกของการค้าเฮโรอีนและการค้าเฮโรอีนในประเทศไทยมีสายสัมพันธ์ กับองค์กรอาชญากรรม Triads และ Chinese Organized Crime group (COC) โดยผ่านคนกลางชาวจีน การค้าเฮโรอีนในประเทศไทยมีลักษณะเป็น องค์กรอาชญากรรมประเภทหนึ่งมี "เจ้าพ่อ" ซึ่งมีอิทธิพลในเขตพื้นที่แน่นอนและมี ผลประโยชน์จากการกระทำที่ผิดกฎหมาย และมีบริวารแวดล้อมเพื่อป้องกัน อันตรายโดยจัดโครงสร้างซึ่งประกอบไปด้วยหน่วยงานต่าง ๆ โดยมีคน วัตถุประสงค์ของ เครื่องมือ เครื่องใช้ มารวมกันปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ การบังคับบัญชาอยู่ที่อำนาจและบารมีแต่เป็นความสัมพันธ์ที่ ค่อนข้างหละหลวมเมื่อเทียบกับมาเฟียหรือยาคุซ่า กระบวนการค้าเฮโรอีนจะ แบ่งงานกันเป็นหมวดหมู่ กล่าวคือ มีแหล่งเพาะปลูกฝิ่น ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์และจะ กระทำการปลูกโดยชาวเขาหรือชนกลุ่มน้อย ในพื้นที่บริเวณชายแดนสามเหลี่ยม ทองคำ ผู้ปลูกก็จะเป็นเพียงผู้รับจ้างและมีผู้ผลิตฝิ่นดิบให้เป็นมอร์ฟินและเฮโรอีน ผู้ผลิตนี้จะเป็นลูกจ้างของผู้ค้าเฮโรอีน ซึ่งแปรรูปฝิ่นดิบ โดยกรรมวิธีทางเคมี ในโรงงานที่ใกล้แหล่งเพาะปลูก ต่อจากนั้นจะมีการขนส่งเฮโรอีนโดยผู้ขนส่ง อีกขบวนหนึ่งในบริเวณที่ใช้ผลิตและแปรรูปฝิ่นดิบนี้ มักจะมีกองกำลังติดอาวุธเพื่อ ป้องกันตนเองจากเจ้าหน้าที่ของทางราชการ การขนส่งเฮโรอีนมีหลายเส้นทาง เช่นลำเลียงโดยกองคาราวานผ่านเส้นทางธรรมชาติ หรือโดยขนส่งไปกับสินค้า ออกในชิ้นส่วน เฟอร์นิเจอร์ ยางพารา ฯลฯ หรือโดยทางเรือไปสู่ประเทศ

ใกล้เคียง และส่งต่อไปยังทวีปยุโรป หรือประเทศสหรัฐอเมริกา โดยติดต่อกับ
องค์กรอาชญากรรมในประเทศเหล่านั้น³⁷

จากการที่ได้กล่าวมาแล้วตั้งแต่ต้น จึงสรุปได้ว่าองค์กรอาชญากรรม
เป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุด ที่ทำให้มีการแพร่ระบาดในการลักลอบค้ายาเสพติด
ระหว่างประเทศ ดังนั้นหากประชาคมระหว่างประเทศ ให้ความร่วมมือในการ
ปราบปรามกับองค์กรอาชญากรรมอย่างแท้จริงแล้ว เชื่อได้ว่าการแพร่ระบาดของ
การลักลอบการค้ายาเสพติดระหว่างประเทศจะลดน้อยถอยลงทันที จนถึงขนาดที่
อาจจะหมดสิ้นไปได้

สำหรับบทต่อไปจะได้ศึกษาถึง แนวคิด และวิวัฒนาการเกี่ยวกับความ
ร่วมมือในการป้องกัน และปราบปรามการลักลอบค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ
ก่อนที่จะนำไปสู่การร่างอนุสัญญาฯ 1988

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

³⁷ เรื่องเดียวกัน.